

nominativ

školske novine Srednje škole Stolac

Novinarski klub Srednje škole Stolac Decembar/Prosinac 2014. Školska godina 2014./15.

Razmjena učenika Lillehammer-Stolac 2014.

Istražujemo

Život u Stocu nekad i sad

Predstavljamo

Omladinska novinska asocijacija

Music Break

Klupska pjesma

RIJEČ UREDNIKA

Dragi naši čitatelji,
došlo je vrijeme i za izdavanje četrnaestog broja našega Nominativa. I u ovom broju smo vam pripremili mnogo zanimljivih tema za čitanje.

Pripremili smo vam reportažu koja donosi zanimljiva iskustva naših učenika u još jednom nastavku programa razmjene Stolac – Lillehammer. Razmjena je već postala tradicionalna, a naši učenici podijelit će s vama dojmove sa druženja u Lillehammeru i Stocu.

Ove godine, Malala Yousaf postala je najmlađa dobitnica Nobelove nagrade za mir. U ovom broju imate priliku pročitati više o njenom životu i zalaganjima, kao i o postignućima Kailasha Satyarthija, aktiviste za prava djece, koji zajedno sa Malalom dijeli ovo značajno priznanje.

Malo tko nije čuo za klapsku pjesmu, ali svejedno požurite sa listanjem da saznate pojedinosti klapskog pjevanja. Ako biste voljeli nešto novo saznati o Omladinskoj novinskoj agenciji (ONA) koja djeluje i u Stocu, ovdje imate priliku pročitati dosta korisnih stvari. Na ovim stranicama se, također, možete upoznati i sa ljepotama Patagonije.

U ovom broju razmatramo kakvu kulturnu ponudu ima naš grad sada, a kako je to izgledalo nekad. Kao i svaki put preporučamo zanimljivu knjigu i filmove, a ovaj put vas upoznajemo i sa čarima „gejminga“. Naravno, predstavljamo vam još jednu talentiranu osobu, Husseina Mahmutćehajića, koji će nam otkriti nešto više o svom talentu, repanju.

Za kraj smo ostavili standardnu dozu humora i zanimljivosti.

Bliži se kraj prvog polugodišta, stoga odmorite se na praznicima čitajući Nominativ.

Do idućeg izdanja srdačan pozdrav.
Vaš redakcijski tim!

Sadržaj:

2. Riječ urednika / Impressum
- 3.-5. REPORTAŽA: Razmjena Lillehammer-Stolac 2014.
- 6.-7. PREDSTAVLJAMO: Omladinska novinska asocijacija ONA
- 8.-9. PREDSTAVLJAMO: Intervju: Hussein Adolescent
- 10.-11. ISTRAŽUJEMO: Kulturni život u Stocu nekad i sad
- 12.-13. PREDSTAVLJAMO: Nobelova nagrada za mir
- 14.-15. PREDSTAVLJAMO: Gaming, što je to?
16. PREDSTAVLJAMO: Patagonija
17. MUSIC BREAK: Klapska pjesma
18. PREPORUČUJEMO: Hiljadu sjajnih sunaca
19. PREPORUČUJEMO: Pogledajte najnovije filmske hitove
- 20.-21. SLIKARSTVO: Vincent van Gogh
- 22.-23. HUMOR
24. JESTE LI ZNALI?

Impressum:

Izdavač: Novinarski klub Srednje škole Stolac **Adresa:** Kneza Domagoja bb, 88360 Stolac **Kontakt:** info@nominativ.ba
Redakcija: Ena Bešo, Nina Haračić, Romana Bošković, Ammar Turković, Karlo Matić, Ajla Repeša, Berina Amidžić, Monika Matić,
 Emina Custović, Ramo Đono, Muhamed Tucaković, Nikolina Bošković, Domagoj Perić
Fotografija: Arhiva NOMINATIVA **Lektori:** Ivo Raguž i Jasminka Pitić
Dizajn: kreativni tim NOMINATIVA **Print:** "Raster" Mostar **Tiraž:** 500 primjeraka

Pišu: **Nina Haračić i Ena Bešo**

Razmjena Lillehammer-Stolac 2014.

6. maja 2014. godine otpočela je treća po redu razmjena učenika između Srednje škole Stolac i Lillehammer videregaende škole. Nas trinaestero učenika autobusom je putovalo do Zračne luke u Splitu uz pratnju pedagoga Razić Huse i Jarak Darka ...

Sa splitskog aerodroma uputili smo se u hladnu nordijsku državu Norvešku. U ovu zemlju vikinga smo stigli istog dana oko podne.

Iz glavnog grada Osla do Lillehammera smo se vozili par sati nakon čega su nas dočekali naši domaćini i ugostili u svojim domovima.

Program projekta je zahtijevao da se prvog dana razmjene sastanemo u Nansen Dialogue centru u Lillehammeru.

Na sastanku smo vodili diskusije o prethodno pogledanom filmu čija se radnja bazirala na srpskoj okupaciji Albanije.

Program drugog dana posjete Norveškoj se sastojao od posjete školi i prisustvovanju nastavi koju pohađaju naši domaćini.

Poslije toga smo išli u obilazak Lillehammera, olimpijskog grada, uređenog sa puno pažnje i prepunog kulturno-historijskih spomenika.

Nakon obilaska, posjetili smo gradonačelnika gdje smo prisustvovali prezentaciji koja nam je predstavila Lillehammer i sve osobnosti ovog interesantnog i nadasve mirnog i inspirativnog grada. Poslije smo se vratili u školu gdje su nas naši domaćini ugostili i pripremili nam njihova tradicionalna jela u kojim smo posebno uživali. Dan smo završili posjetom sportskoj sali gdje smo se bavili raznim aktivnostima u društvu sa domaćinima. Trećeg dana smo posjetili Oslo, glavni grad ove prekrasne zemlje koji je jednako uzbudljiv i zanimljiv kako smo i očekivali.

Imali smo priliku vidjeti Centar za Nobelove nagrade mira, Operu, dvorac princa i princeze Norveške, Holokaust muzej, Ledeni i Vikinški muzej, temnoštvo drugih građevina. Četvrti dan nismo imali nikakvih aktivnosti zakazanih od strane koordinatora projekta razmjene, pa su domaćini odlučili organizovati posjetu farme oca jednog od naših domaćina-Torleika, koji nas je ugostio i taj dan smo posebno uživali u planinskom čistom zraku i ukusnim jelima sa roštilja koji smo zajedno pripremili.

Slijedećeg dana smo posjetili skakaonicu zimskog olimpijskog grada gdje nam je pružena prilika da uživamo u prekrasnom pogledu na cijeli Lillehammer. Dan je završio večerom i druženjem u Peppes piceriji.

Ponedjeljak - peti dan posjete Norveškoj se sastojao od posjete Hunderfossen parku, sa mnogo zanimljivih statua raznih trolova, te posjete Eidsiva Energi centru, najvećem proizvođaču električne energije u Norveškoj, gdje smo dosta toga naučili na jako zabavan način. To je ujedno bio i naš zadnji dan druženja u Norveškoj kojeg smo završili zabavom u školi uz dobru muziku, zabavu, smijeh i jako ukusnu hranu.

U tri sata ujutro u utorak smo krenuli iz Lillehammera autobusom. Tužni smo se rastali, a utjehu smo nalazili u pomisli na ponovni susret nakon nekoliko mjeseci kada su nas naši prijatelji iz Norveške posjetili u Stocu.

U naš predivni topli gradić stigli su u srijedu, sedamnaestog septembra. Dočekali smo ih jako sretni zbog ponovnog susreta nakon čega smo ih ugostili i u našim domovima. Iako smo imali slobodnu večer odlučili smo da je provedemo u zajedničkom druženju.

Prvi dan smo otišli u obilazak naše škole i u posjetu načelniku Stoca. Ostatak dana smo proveli šetajući kroz Stolac i odlaskom na Stari grad.

Drugi dan smo imali priliku da odemo i u Mostar, gdje smo posjetili NDC Mostar, a nakon toga i sami simbol ovog grada-Stari most. Planirani izlet na Kravice nije bio u potpunosti realizovan zbog vremenskih neprilika, ali to nas svakako nije spriječilo da izdaleka uživamo u pogledu na vodopad i djelimično obiđemo etno selo Međugorje. Za Norvežane je također bio organizovan izlet u Sarajevo gdje su obišli vijećnicu, norvešku ambasadu i prisustvovali sastanku Nansen dijalog centra.

Posljedni dan smo proveli odlaskom na Radimlju, a zatim i na stari ilirski grad Daorson. Pričali smo im sve najljepše o našem gradu, a oni su se u to sami uvjerali i bili su jako iznenađeni ljepotom malog hercegovačkog gradića koji zaista ima puno toga za ponuditi. Zadnje popodne proveli smo zajedno uz zabavu, muziku i dosta dobre hrane.

Jako brzo i nimalo poželjno je došao i njihov odlazak. Rastali smo se sa suzama uz nadu da ćemo imati priliku da se opet vidimo jer kako oni kažu, iako žive u hladnoj državi, njihovi domovi su uvijek topli i spremni da nas prihvate. Mi smo jako sretni jer smo imali priliku učestvovati u razmjeni, uz to smo se jako dobro zabavili i što je najbitnije stekli prijatelje i iskustva za čitav život.

Piše: **Emina Čustović**

Omladinska novinska asocijacija

Omladinska novinska asocijacija je nevladina, nestranačka i nepolitička organizacija nastala 2007. godine. ONA slovi kao multinacionalna i multietnička organizacija, osposobljena pružiti mladima priliku da se поблиže upoznaju s medijima, nauče više o njima, te sami učestvuju u stvaranju medijskog prostora ...

ONA organizira razne projekte čiji je cilj predstaviti mladima medije. Daje im priliku da se поблиže upoznaju s onim što ih zanima, te izravno sudjeluju. Jedini dosadašnji donator je SHL (Schüler Helfen Leben), njemačka fondacija. Njemački učenici na tzv. "Socijalnom danu" ne idu u školu nego rade, te taj novac doniraju SHL-u. SHL uz pomoć tog novca financira nevladine organizacije ONAuBiH, ASuBiH i niz drugih projekata za omladince diljem Balkana.

Vizija ONAuBiH je postati krovna organizacija za omladinske medije u Bosni i Hercegovini. Misija ONAuBiH je obrazovanje mladih na svim poljima novinarskog posla putem treninga, seminara i edukacija. ONAuBiH je u maju 2013. postala punopravni član sa pravom glasa European Youth Pressa (krovna organizacija za europske omladinske medije)

ONAuBiH surađuje sa: Mladiinfo Macedonia, Youth Media Network Association Bulgaria, Mladiinfo Montenegro, Vijeće za štampu u BiH. Pod pokroviteljstvom Omladinske novinske asocijacije organizuju se javne kampanje („Dan slobode medija“, „Vaš glas u medijima“), projekti („Don't shut up, your opinion counts“), kampovi, edukacije, promocije, seminari, obuke, itd.

Jako bitnim dijelom asocijacije smatraju se i lokalni timovi (LT). Lokalni timovi su ogranci asocijacije u različitim gradovima u Bosni i Hercegovini koji sprovode misiju i viziju organizacije u svojim lokalnim sredinama.

Svaki lokalni tim ima svog koordinatora i upravni odbor koji zajedno sa članovima osmišljavaju projekte i iste sprovode u svojim gradovima.

ONAuBiH ima 26 lokalnih timova koji se mogu pohvaliti sa velikim brojem članova i projekata. Od ove godine i naš grad se može pohvaliti jedim takvim timom koji ima za zadatak da obaviještava o događajima iz svoje sredine. LT Stolac dosada broji 24 aktivna člana asocijacije koji učestvuju u projektima i zajedno sa članovima drugih asocijacija, ujedinjeni, uspijevaju da riječi sprovode u dijela.

Treba naglasiti da LT ONA-e Stolac radi u saradnji sa ASuBiH i „Nominativom“-školskim novinama. Osim projekata i radionica koji se održavaju, možemo se pohvaliti i našim članovima koji pored svih svojih obaveza u Timu uspijevaju da odvoje malo vremena i posvete se pisanju literalnih radova.

U nastavku Vam donosimo tekst Mejreme Žujo, učenice 4. razreda gimnazije, te članice LT Stolac.

KORISNI LJUDIMA – NAJBOLJI SU

Ne žalim što su drugi pokrali moje ideje, žalim što nemaju svoje.- Nikola Tesla

Nikad nam nisu puno koristili oni koji imaju veliko bogatstvo. Uvijek su nam više davali oni koji imaju veliko srce. U stvari, najviše smo dobili od ljudi koji znaju da učine šta mogu s onim što imaju, upravo ondje gdje jesu. Oni su sasvim rijetke veličine koje vrijede i valjaju u vremenu kad ništa ne vrijedi i ne valja.

Takvi znaju da je uvijek pravo vrijeme da se napravi ono što je korisno. Nemaju cijenu, ne možeš im unovčiti djela niti prodati bogatstvo koje nose u sebi.

Žive živote na koje su ponosni, nekome su potrebni... i u tome je sva ljepota čovjekovog postojanja. U osjećaju da si koristan, potreban, bitan. U osjećaju da daješ i pružaš.

Tek toliko je potrebno da čovjek postane sam svoj heroj. Dovoljno je da se iskreno nasmiješ, da saslušаш, da kažeš: "evo ti".

Emina Čustović (ONA u BiH)

Dovoljno je da imaš otvoren um i prave namjere. Sasvim malo je dovoljno. Ali nije važno, samo čini dobro. Jer, bolan, sve će proći, i tvoje i tuđe, nikog neće ni snaći ni zaobići ono što mu jest ili nije suđeno. A na kraju, ne ostaje ti ono što si sakupio, nego ono što si dao. I, zaista, veliko je zlo ne činiti dobro.

Neko se danas nije probudio, ti jesi. A danas je predivan dan da pomogneš da podijeliš, da daš. Današnji dan, baš kao i svaki drugi, ti je poklonjen da učiniš nešto dobro... nešto korisno.

Neka se veličina tvoje ljudskosti ne ogleda u tome koliko imaš i možeš, već u tome koliko si spreman podijeliti s ljudima koji to isto nemaju i ne mogu.

Korisni ljudima - najbolji su. Ništa im ne mogu ni zli jezici, ni ekonomske krize, ni drastični padovi cijena na burzama.

Njihovo bogatstvo ne leži u svjetskim bankama, ono leži u njima. Imaju samo ono što su drugima dali.

I takvi ljudi lijepo stare. Nikakve lažne vrijednosti ne ostavljaju tragove na njihovim licima, srcima. I kad umru od starosti, umru mladi. Puno traže od sebe, malo zahtjevaju od drugih. Od dobra se ne umaraju, dobro ih pokreće.

Bogati su onoliko koliko daju. Divni su. To su veliki ljudi sa skromnim željama koji nemaju ambiciju osvojiti svijet, oni osvajaju ljudska srca.

Na sebi ne moraju da nose ništa vrijedno, u sebi nose ono vrijedno. Govore korisno, čine korisno, žive korisno.

(Možda vas više zanima fotografija, a pišete članke? Možda vodite emisiju, a bolji ste u uredništvu? ONA vam daje priliku da saznate! Pridružite se, prođite s nama seminare, sudjelujte, vidite u čemu ste najbolji i opredijelite se!)

Razgovarala: Ajla Repeša

Intervju: Hussein - Adolescent

Za razliku od prethodnih intervjuja u ovom broju vam donosimo nešto sasvim novo, predstaviti će nam se osamnaestogodišnji Hussein Mahmutćehajić, njegov neotkriveni talenat je repovanje. U nastavku saznajemo zašto je baš repovanje izabrao kao svoj hobi ...

1. Zašto je baš rep postao tvoj hobi?

Kad sam bio mlađi moji jarani su već bili zainteresovani da slušaju neku drugu vrstu muzike tipa pop-a, rock-a, svirali su neke instrumente, neki su čak i pjevali. Ali ja se nekako nisam pronalazio u tome, htio sam nešto drugačije, nešto posebno, svoj stil, neki fazon kako bi se razlikovao od ostalih.

Onda sam čuo za Eminema, Beastie Boyse, Nasa, Biggiya i Rakima što me je potaklo da se počnem baviti repom, da pišem svoje pjesme i da repam, dakle to je bila neka početna motivacija, odnosno nešto u čemu sam se počeo pronalaziti.

2. Da li si dosad napisao ijednu autorsku pjesmu?

Da, napisao sam pjesmu pod nazivom "Pad" u kojoj repam o svom životu, o trenucima kada mi je bilo najteže do onog trenutka kada sam izašao iz tog ponora života.

3. Da li si svoju pjesmu "Pad" igdje javno objavljivao?

Za sad je ta pjesma objavljena samo na mom Facebook profilu, ali u skorije vrijeme namjeravam snimiti spot i postaviti je na Youtube.

4. Da li pored pjesme "Pad" imaš još nekih pjesama?

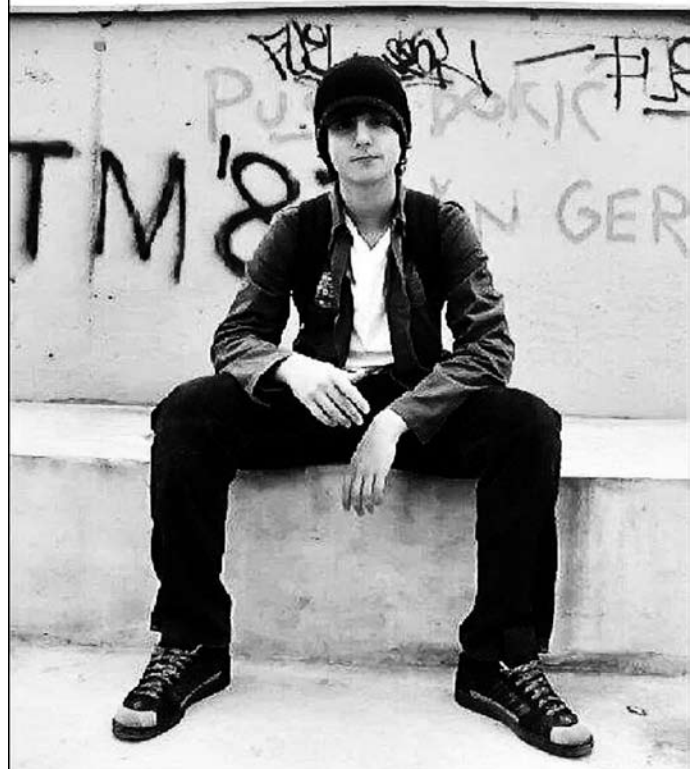
Imam još dvije dovršene pjesme, jednu na engleskom drugu na bosanskom jeziku koje nisu još nigdje javno objavljivane.

5. Koji su tvoji glavni motivi za pisanje pjesama?

Pišem tekstove kako bi se na neki način oslobodio, da bi pokazao drugima šta osjećam u sebi, osim toga pišem o realnim stvarima, stvari koje doživljavam svaki dan i koje me okružuju, zato sam preuzeo rep kao formu izražavanja mog gledišta.

6. Koje je tvoje umjetničko ime i šta ono za tebe simbolizira?

Moje umjetničko ime je Adolescent, iz razloga što adolescent simbolizira fazu razvoja između djeteta i odrasle osobe, dakle razdoblje tinejdžera, pošto tinejdžeri većinom ne slušaju naredbe, rade sve po svom, izlaze iz okvira, onda je nebitno da li ti imaš 16 ili 60 godina, uvijek ćeš imati tog malog adolescenta u sebi koji se protivi pravilima i izlazi iz okvira današnjice.

7. Šta za tebe rep predstavlja?

Za mene rep predstavlja poeziju uz beat, odnosno ritam. Ja bih rep opisao nekom vrstom igre kao što su puzzle, gdje možeš spojiti neke riječi a neke ostaviti sa strane, pa poslije razmisliti koje se od njih uklapaju u sliku, dakle jednostavno rečeno rep je za mene igra riječi.

8. Da li imaš nekog uzora?

Iskreno rečeno imam ih više, jer smatram da u repu nije dovoljno imati samo jednog uzora, svaki reper ima svoj zaseban stil, specifičan flow, motiv pjevanja i tehniku, prema tome ne mogu imati samo jednog repera za uzor, jer od svakog repera naučim ponešto.

9. Da li si imao priliku da razgovaraš sa nekim poznatim reperom?

Da, stupio sam u kontakt sa Frenkijem, s kojim sam nakon toga sjedio na kafi i pričao, dao mi je par kvalitetnih savjeta kako da ljudi čuju za moje pjesme, zahvalan sam mu na tome i to je bilo u svakom slučaju odlično iskustvo.

10. I za kraj, kakvi su tvoji budući planovi?

Da objavim svoje pjesme na youtube, i da ljudi osjete moju poruku odnosno da se pronađu u tim pjesmama, onda je na njima da odluče da li imam talenta da nastavim dalje.

Piše: Ammar Turković

Kulturni život u Stocu nekad i sad

Teško je nabrojati sve kulturne ustanove u Stocu koje su egzistirale sve do pred kraj prošlog vijeka, tačnije do rata u devedesetim godinama. Svaka komparacija tadašnjeg i sadašnjeg bit će nažalost nevjerovatno porazna za sadašnjost ...

U nekadašnjem domu kulture djelovalo je "KUD" sa folklorom, dramskom i književnom sekcijom. Niža muzička škola i Stolačka pleh muzika. Od samog početka rock & rolla na ovim prostorima u Stocu su djelovali bendovi (vježbali su u domu kulture).

Šizovi, Daorsi, Bogumili, Bečka škola, Black Chicken Leg i još jedan broj bendova koji su bili kratkog daha. Stolačka kultura ljeta, ustanovljena '74 godine u organizaciji stolačkih studenata, bila su festival muzike, sporta i zabave. Prepuna bi bila bašta ljetnog kina ljudi koji su upijali ponuđene sadržaje a sve iz lokalne produkcije. Imali smo dva zimska i jedno ljetno kino, veličanstvene dane kulturne manifestacije "Slovo Gorčina" u kojem su sudjelovala sva velika imena književnog i muzičkog života iz bivše Jugoslavije.

Pored dana culture na području opštine djelovali su dani kulture na Berkovićima, Maslinama, Poplatu itd.

Danas, danas nemamo nijednog. Ovaj čija je zgrada upotrebljiva i koji je do rata bio centar kulturnih dešavanja u gradu je privatiziran i pretvoren u restoran, a kultura je izbačena na ulicu i onda se čudimo kako to da danas prevladava kultura ulice.

Od svih kulturnih institucija djeluje samo i herojski opstaje, gradski orkestar, a svi ostali pri pokušaju da opstanu izdahnu, prije nego što prođu dalje. Nemamo bendova (kako i gdje da ih okupljamo), nemamo drame, nemamo ni jedno kino, književni klubovi i muzičke škole su misaone imenice.

Kada mi stariji kažu da su ljeti, pored velikih imena koji su nastupali u hotelu, barem na dva mjesta u gradu svirali lokalni bendovi žalim što nisam rođen u to vrijeme.

Iza svake civilizacije i svakog društva ostaje kultura, a društvo koje ne brine o kulturi je dakle anticivilizacijsko i retrogradno, pa se pitam hoće li ikada svoju energiju mladi ljudi usmjeriti u jačanje svog kulturnog habitusa ili će ostati na nivou plastične dvolitarke i Dare Bubamare.

Živimo u siromašnom društvu i teškom vremenu, ali nisu li najljepša umjetnička djela nastajala u takvim kolnostima.

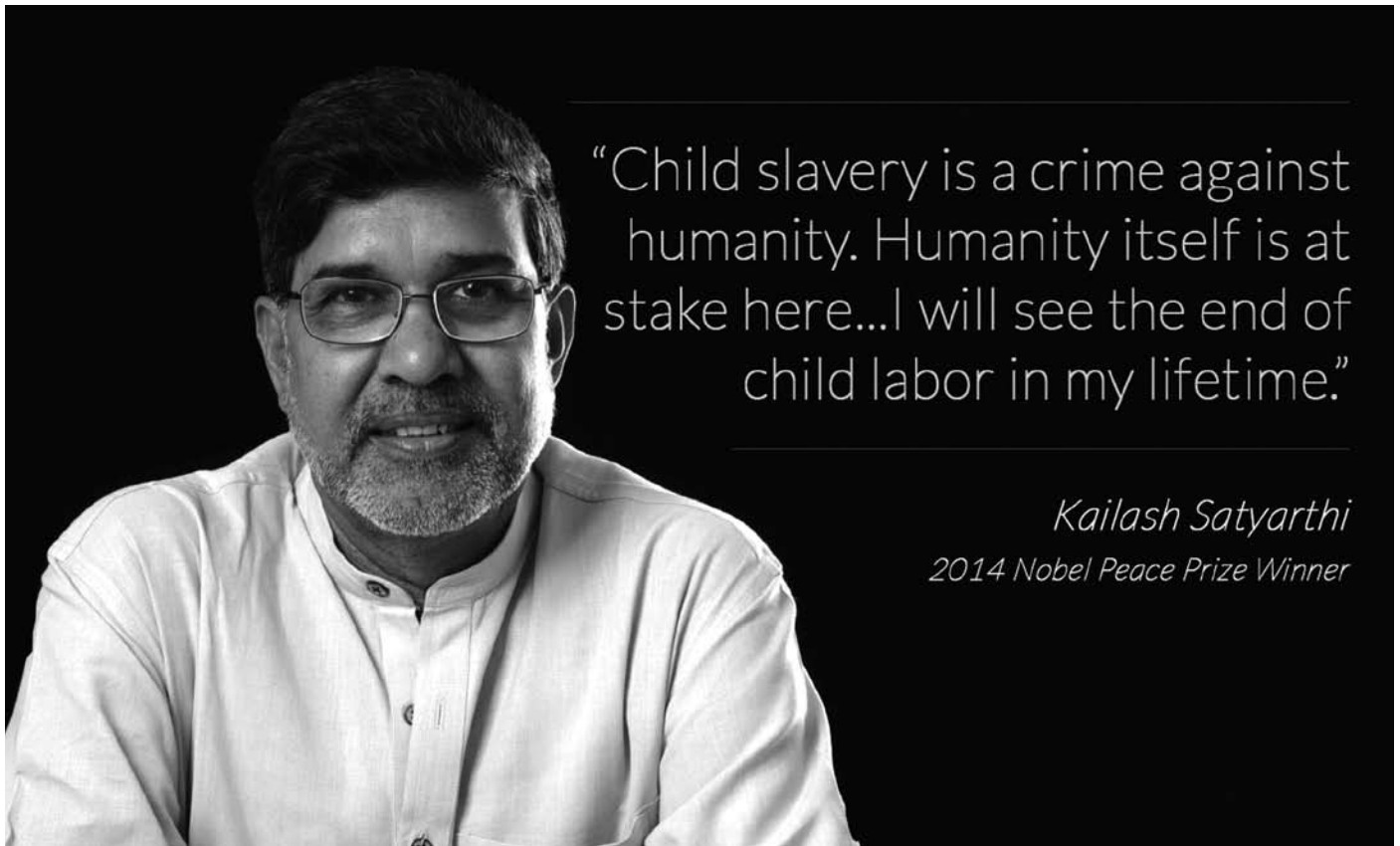
Trgnimo se i radimo na sebi da bi oživjeli kulturni život u gradu i barem ga približili malo onom što je nekad bio.

Piše: **Monika Matić**

Nobelova nagrada za mir

Alfred Nobel je osnovao svoju fondaciju poznatiju svima nama pod nazivom „Nobelova nagrada“ koja je već dugi niz godina pratitelj i nagrada brojnih velikih ljudi kao priznanje za njihov rad i nesebičan trud, što po pitanju znanosti i medicine pa tako i po pitanju mira. Mira u svijetu ...

“Child slavery is a crime against humanity. Humanity itself is at stake here...I will see the end of child labor in my lifetime.”

Kailash Satyarthi
2014 Nobel Peace Prize Winner

Svake godine u moru znanstvenika i svima nama tako dalekih i stranih ljudi koji su toliko zaljubljeni u svoje strasti, izroni barem jedan čovjek koji je blizak nama.

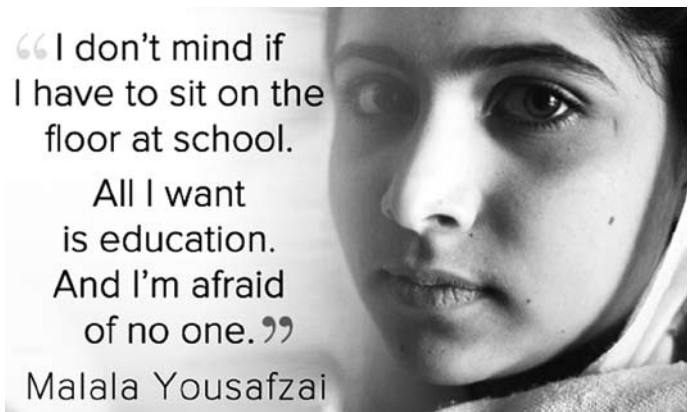
Osoba koja se ne bavi znanošću, ne bavi se medicinom, ne bavi se književnošću, bavi se temeljnim ljudskim pitanjima i pravima koja su vrijedna dostojanstvena života i čovjeka. Svojom nesebičnom ljubavlju, upornošću i snagom pokazuju kako čovjek može činiti čuda, onda i samo onda kada to jako želi.

Nikakva prepreka niti barijera ga ne mogu spriječiti u njegovu naumu. On ne mijenja svijet, on ga jednostavno čini onakvim kakav bi on doista trebao biti i onakvim kakav je bio zamišljen od samoga početka. Sloboda i ljubav kao bit i temelj ljudskog postojanja. Malala Yousafzai sa svojih 17 godina je doista činila čuda i čini ih i dan danas.

U zemlji vječne vatre gdje ni rat više nema smisla, rođena i odgojena na pakistanskoj zemlji čvrsto je stala uz svoj narod i svakog dobrog čovjeka. Nesebičnom borbom za svoja prava nije posustala niti u jednom trenutku.

“I don't mind if I have to sit on the floor at school. All I want is education. And I'm afraid of no one.”

Malala Yousafzai

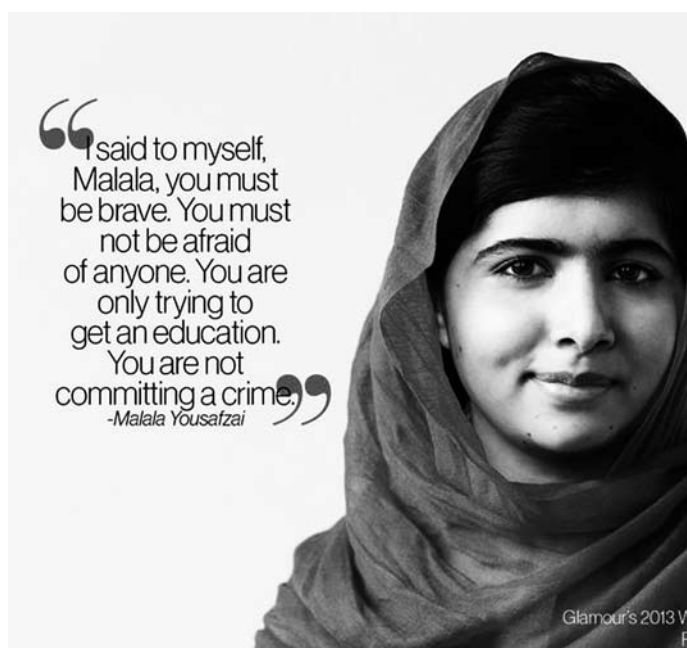

Rođena sam kao žena i nisam nimalo manje vrijedna od tebe muškaraca. Imam jednako pravo i na život i na obrazovanja. Korijene vuče iz Mingore, pokrajine Swat. Njezin put nije bio nimalo lagan. Na samom početku svog javnog djelovanja sa svojih samo 11. godina našla se na temi talibana kojima se nije sviđala Malalina ideologija. Smatrali su ju manje vrijednom zato jer je žena, te su je pod svaku cijenu željeli ukloniti sa svojih vidika. Malala se svojim oštrim i osuđivačkim tekstovima protiv talibanske vlasti u svojoj zemlji dovela u izravnu opasnost.

Nedugo nakon što je Britanski BBC objavio prevedene tekstove sa njezinoga bloga talibani su pokušali ubiti Malalu pucajući joj u glavu i vrat 9. listopada 2012. Dobila je hitnu pomoć u Pakistanu, a zatim je prebačena u Englesku na daljnje liječenje. Operacijom joj je ugrađena pločica od titana, kako bi se pokrila rupa u lubanji i vratio joj se sluh. Osim za prava žena, bila je i veliki borac za prava sirijske djece koja bivaju sve ugroženija ratom koji tamo bukti. Pakistanske vlasti odlučile su otvoriti škole s imenom Malale Yousafzai za siromašnu djecu. Oko 300.000 ljudi potpisalo je peticiju da se Malala Yousafzai nominira za Nobelovu nagradu za mir.

Osim Nobela može se pohvaliti Saharov nagradom koju dodjeljuje Europski parlament u čast pojedincima ili organizacijama koji su posvetili svoje živote za obranu ljudskih prava i sloboda.

“Danas možete vidjeti da sam živa, mogu govoriti, mogu vas vidjeti. To je sve zbog molitvi mnogih ljudi. Bog ih je uslišao i podario mi novi život. Drugi život. I želim služiti ljudima, želim da svaka djevojčica, svako dijete bude obrazovano. Zato smo i utemeljili Zakladu Malala.”

Kailash Satyarthi je uz Malalu drugi dobitnik Nobelove nagrade za mir u 2014. godini.

Rođen je i djeluje u Indiji. Glavni cilj njegovog djelovanja je kao i Malalin, a to je borba za ljudska prava i dostojanstvo svakog čovjeka. Već 35. godina se aktivno bavi borbom za suzbijanje nasilja i roblja nad djecom.

Žrtvovao je i svoj posao inženjera elektrotehike kako bi se mogao posvetiti potpuno borbi protiv nasilja nad djecom. Od običnog aktivista pretvorio se u velikog i snažnog borca.

Osnovao je i vlastitu organizaciju pod nazivom “Bachpan Bachao Andolan” ili BBA. Ova organizacija se bavi pitanjem trgovine i robovanja ljudima te njihovim suzbijanjem. Uspio je osloboditi oko 80,000 djece iz ropstva.

Slao ih je na rehabilitacije i škole po obrazovanje. Jedan je i od glavnih vođa svjetskog pokreta borbe protiv robovanja djecom. Član je u UNESCO-vog programa za obrazovanje upravo takve djece.

Sudjeluje i radi sa brojnim organizacijama, te drži govore diljem Europe, Azije i Amerike o opasnosti i ozbiljnosti situacije u svijetu po tome pitanju.

Zajedno sa Malalom dobio je nagradu za uspješnu i dugotrajnu borbu za prava ljudi i djece, prava na obrazovanje i prava na slobodu. Kailash je ujedno i 7. nominirani za dobitnika Nobelove nagrade za mir koji dolazi iz Indije, no drugi je nakon Majke Terezije koji ju je ustvari i osvojio.

Osim Nobela, može se pohvaliti i brojnim drugim nagradama poput Zlatne medalje talijanskog senata ili Kennedyeve nagrade za borbu za ljudska prava.

Piše: Domagoj Perić

GAMING, što je to?

Gaming je sami čin igranja igara iz kojega proizilazi naziv Gamer. Online gaming je pojam koji govori o tome da osoba koristi svoje privatno računalo kako bi igrala pomoću interneta, online, protiv drugih igrača...

Što je to gamer?

Gamer je osoba koja igra video igre u bilo kojem pogledu. Bilo to na nekoj od poznatih konzola kao što su Play Station, Xbox i sl, ili na računalu. U današnje vrijeme Gamer pojam se uzima kao life-style ili hobi, značajka koja je sve više zastupljena u današnjem društvu. Jedna od svjetskih značajki je ta da možeš biti gamer bez obzira na dob. Jedan zabilježen detalj je kako u Americi prosječan gamerski vijek traje 12 godina, a u Ujedinjenom Kraljevstvu iznosi 10 godina. Tako gameri imaju i svoje podgrupe koje se zasnivaju na određenim uvjetima tj na načinu na koji provode vrijeme za video igrama. Pa se prema tome gameri dijele na:

- Casual gamer
- Core gamer
- Hardcore gamer
- Pro gamer
- Newbie
- Retro gamer
- Girl gamer

Casual gamer u doslovnom prijevodu je povremeni igrač. To je u stvari igrač koji ima ograničeno vrijeme ili samo zanimanje za video igre. U današnje vrijeme to su starije osobe koje to rade iz želje za odmorom i nemaju neki drugi način da ispune vrijeme.

Core gamer znači da je to temeljni igrač. Za core gamera se kaže da je nešto atraktivniji od casual gamera jer potroši više vremena igrajući, ali se, opet, zadržava u nekim vremenskim granicama igranja.

Core gamer je više centriran na igre koje imaju neki rang status gdje se može natjecati da se bude bolji, al ne u odnosu na današnje Pro gamere.

Za Hardcore gamera možemo reći da je to "okorjeli" igrač. Točnije, hardcore gamer teži što novijoj opremi koja se odnosi na same dijelove računala te perifernu opremu računala koja mu omogućava bolje o ugodnije igranje.

Ta oprema je inače zadnje i najbolje izdanje koje postoji trenutno, zbog čega je i skupa.

„To je samo igra“

Svi danas kažu da je gaming samo igra i ništa posebno. Gaming je danas uveden kao posao u dosta zemalja kao što smo već rekli. Ljudi zarađuju od gaminga koji je jako riskantan ukoliko niste spremni na sve.

Osim posla gaming se danas smatra sportom tako imamo i nekoliko velikih organizacija kao što su ESL (Electronic Sport League) koja je usredotočena na natjecanja u igrama, dok cijelo područje elektroničkog sporta obuhvaća eSport organizacija koja ujedno nekim dijelom organizira svjetska natjecanja.

Pro gamer je takozvani profesionalni igrač koji provodi vrijeme u temeljitom izučavanju igre, nakon toga je nadvlada i postaje "masterom" igre, te se natječe u regionalnim i svjetskim elektroničkim ligama i prvenstvima.

U današnje vrijeme u nekim zemljama Pro gameri su smješteni u kategoriju posla, što znači da i zarađuju na osnovu svoga igranja tj. igraju da žive. U azijskim zemljama godišnja plaća koju pridonose velike organizacije je oko 100,000 \$ dok je u Americi 250,000 \$.

Newbie u prijevodu znači početnik ili ona osoba koja je nova u gamingu ili samoj igri koju je započeo/la igrati. Za početnika se još koristi i izraz "Noob", kojega danas većina koristi za osobe koje igraju i nisu toliko dobre tj. spretni u igranju.

Retro gamer znači da je osoba više koncentrirana oko skupljanja svih starijih igara, te sam prelazak tih igara. Takve osobe su najviše zastupljene u Americi za razliku od drugih dijelova svijeta. Zanimljivo je reći da su danas retro gameri željni izdvojiti veliku svotu novca kako bi pridobili neku od rijetkih igara, te igre koje imaju specijalna i ograničena izdanja.

Girl gamer, kao što sam naziv govori, je ženska osoba koja igra video igre na bilo koji od ovih prije navedenih načina, pa je po tome i nastala ova grupa. Čudno je to kako se „girl gamer“ izdvaja kao grupa, nemojte pomisliti da je to neka provokacija ili diskriminacija. Ovaj termin je izdvojen zbog toga jer posljednjih godina gotovo nikako nije bilo ženskih osoba koje su se bavile gamingom.

Veliki događaji 2014. Godine, što se tiče gaminga i pro gaminga, kao sporta, bili su bazirani na igre "Dota 2" i "League of Legends" jer je novčani iznos na natjecanju bio jako velik i prikupio je dosta gledatelja kao i samih natjecatelja. Novčani iznos za "Dotu 2" bio je deset milijuna dolara i dijelio se na 13 najboljih timova, gdje je prvo mjesto iznosilo 46% od ukupnog iznosa.

Novčani iznos za "LoL" bio je nešto više od dva milijuna i on se također djelio, ali na četiri najbolja tima. Iako većina ljudi smatra da je ovo samo igra, zanimljiva je činjenica da se već spomenuto "LoL" svjetsko prvenstvo u Južnoj Koreji, u Seoulu, održavalo na nogometnom stadionu koji je bio pun, takoreći krcat.

Broj ljudi koji su pratili online prijenos bio je veći od 32 milijuna, a cijeli nogometni stadion popunjen sa 45 tisuća gledatelja.

Piše: **Nikolina Bošković**

Patagonija

Priroda je ovom dijelu svijeta dala monumentalne glečere, zastrašujuće planinske masive, nepregledne pašnjake, veličine pojedinih država, gotovo netaknutu floru i faunu, tragične sudbine autohtonih Indijanaca i dramatične životne priče prvih doseljenika iz čitavog svijeta

Patagonija je prostrana ravnica na samom "špicu" Južne Amerike koja je podijeljena između Argentine i Čilea. Patagoniju je otkrio portugalski istraživač i moreplovac Fernando Magellan 1520. godine, koji je dao ime lokalnom stanovništvu "Patagão (ljudi velikih stopala)", te otuda i naziv Patagonija.

Patagoniji se često pribraja i Ognjena zemlja (Tierra del Fuego). Na području Anda nalaze se velika jezera (Nahuel Huapi, Viedma, Argentino), glacijalnog podrijetla. Suha i hladna klima povoljna je za ovčarstvo. Oko grada Comodoro Rivadavia nalaze se ležišta nafte, a tu je koncentrirano 4/5 argentinske proizvodnje nafte. Patagonija je rijetko naseljena, dok se veći gradovi nalaze na obali Atlantskog oceana (Punta Arenas, Comodoro Rivadavia, Neuquén.)

Planinski lanac Anda predstavlja prirodnu granicu koji Patagoniju dijeli na čileanski i argentinski dio. Desetogodišnji spor između ove dvije zemlje oko granice u Patagoniji okončan je 1881. krhkim sporazumom kojim ni Čile ni Argentina do danas nisu u potpunosti zadovoljni, jer nijednoj državi nije omogućen izlaz na oba oceana.

Naime, političari i diplomati su ovaj Gordijev čvor, po kratkom postupku, presjekli mačem i odlučili da Čileu pripadne patagonijska obala Tihog oceana, a Argentini obala Atlantika. Na isti način je podijeljen i arhipelag Ognjena zemlja, na krajnjem jugu južnoameričkog kontinenta.

Ovo jedinstveno ledeno carstvo, pored glečera, nudi i nezaboravne trenutke obilaska čudesnih čileanskih fjordova do kojih se stiže starim trajektom "Navimag" iz luke Puerto Natales.

Prirodni ledeni gorostasi ostavljaju bez daha, a njihovi plavičasti ledeni blokovi kao da grme, pucaju i obrušavaju se u dubine jezera Argentino.

Na ovome području prevladavaju ogromne sante leda koje su čudesne plave boje. Ovo mjesto pruža kolorit kao u dječjim bajkama i nevjerovatne prizore koji su jedinstveni i nemoguće ih je igdje drugdje pronaći, a kao stvoreno je za prave pustolove koji se ne boje novih, neobičnih avantura i nemilosrdnog patagonijskog vjetra.

Piše: Muhamed Tucaković

Klupska pjesma

Pošto smo u prošlom broju pisali o sevdahu ovaj broj kako je i najavljeno rezervisan je za klapsku pjesmu ...

Klupska pjesma je hrvatskatradicionalna vrsta muzike nastala u Dalmaciji, najviše u primorskim i otočkim gradovima. Izvodi se i u urbanim, ali i ruralnim sredinama. U decembru 2012. god. UNESCO je uvrstio klapsko pjevanje na popis nematerijalne svjetske baštine u Europi. Pjeva se višeglasno, bez pratnje instrumenata. Izvorno se pjeva "na uho", što znači da nema voditelja. Pjesmu povede najviši glas, a zatim se uključuju i ostali pjevači, pjevajući istovremeno s vodećim glasom. Bitno je naglasiti "najviši glas", jer su se prijatelji udružili, formirali klupu zato što su prijatelji, što su se povezali u društvo kao skladne naravi, a ne zato što su tražili ljude po njihovim glasovnim sposobnostima.

Izvodi je skupina pjevača kojih je obično od 5 do 8, veličine jedne klape (družine), skupine prijatelja. Kasnije su se oformile ženske klape i mješovite klape. Takmičarskim klapskim pjevanjem uvelo se i voditelje, te još neke glazbene egzibicije koje izvorno klapsko pjevanje ne poznaje, nagrđujući izvornost klapske pjesme. To je osobito došlo do izražaja uvođenjem instrumenata i izvođenjem na neizvornim dijalektima radi komercijalizacije, pa se danas događa da se izvode pjesme koje uopće nisu na čakavštini.

Tekstovi klapskih pjesama su uglavnom ljubavni - od naglašenog poetskog, preko vedrog optimističkog i šaljivog, pa čak i do neprirodnog i pretjeranog sentimentalizma. Repertoar dalmatinskih klapa u početku se odlikovao uglavnom ljubavnom tematikom, da bi od utemeljenja Omiškog

Festivala pokrio gotovo sve vidove suvremenog života žitelja Dalmacije.

Današnje teme klapskih pjesama pokrivaju široki tematski opus - od samog rođenja (dalmatinskog čovjeka), preko mladenaštva i djevojaštva, socijalnih prilika, iskazivanja vjerskog i nacionalnog, do najtužnijih tema depopulacije otoka i same smrti. Sve ove teme na papir su zabilježili suvremeni čakavski pjesnici, komponovali ih uvaženi kompozitori, a otpjevale ih mnogobrojne klape.

Klupa nikada nije bila izolirani fenomen; karakter, glazbeni sadržaji i stilovi klapskog pjevanja dinamički su se mijenjali kroz različite periode, slobodno prihvaćajući vanjske utjecaje i promjene. Navedene činjenice glavni su razlozi za današnju popularnost klapskog pjevanja, posebice među mlađom generacijom.

Klapsko pjevanje je iznimno medijski popularizirao omiški klapski festival. Kasnije se broj klapskih festivala i susreta povećao, tako da danas imamo susrete klapa u Buzetu, Dubravi, Kaštelima, Murteru, Splitu, Strožancu, Srinjinama, Senju, Stobreču, Voloskom, Zagrebu i itd. Neke od trenutno najpopularnijih klapa su: Cambi, Intrade, Sveti Florijan Libar, Iskon, Kampanel itd.

Klapsko pjevanje svojom popularnošću je još jedan od živućih dokaza da izvorna muzika na Balkanu nikada neće biti zaboravljena i da će uvijek postojati ljudi koji će je njegovati, pa čak i načiniti popularnom.

Piše: **Berina Amidžić**

“Hiljadu sjajnih sunaca”, by Khaled Hosseini

“Hiljadu sjajnih sunaca” je nezaboravan portret jedne ranjene zemlje i duboko potresna priča o porodici i prijateljstvu. To je zanimljiva i moćna priča koja para srce, priča o jednom vremenu koje ne prašta, o jednom neobičnom prijateljstvu i jednoj neuništivoj ljubavi ...

Marijam je imala tek petnaest godina kada je šalju u Kabul da se uda za nesrećnog i ogorčenog Rašida, trideset godina starijeg od nje. Gotovo dvije decenije kasnije, u zemlji koja ubrzano tone u propast, tragedija pogađa petnaestogodišnju Lejlu, koja mora da napusti svoj dom i stupi u Marijaminsko nesrećno domaćinstvo. Lejla i Marijam naći će utjehu jedna u drugoj, njihovo prijateljstvo postaće veza snažna kao veza dvije sestre, neraskidiva kao veza majke i kćerke.

Kako vrijeme prolazi, u Avganistanu na vlast dolaze talibani, ulice Kabula ječe od puščane paljbe i bombi, a život se pretvara u očajničku borbu protiv gladi, surovosti i straha. Istrajnost dvije žene nailazi na iskušenja koja nisu mogla da naslute ni u najgorim košmarima. A ipak, ljubav umije da čovjeka natjera na nezamisliva djela, da mu pomogne da čudesnim junaštvom prevaziđe najstrašnije prepreke. Na kraju ljubav pobjeđuje smrt i uništenje.

Okosnice u romanu ‘Hiljadu sjajnih sunaca’ su sudbine dvije žene iz različitih sredina koje splet okolnosti spoji i doživotno poveže. Odnosi između spolova, tužne životne priče i vječno ratno stanje u Afganistanu su glavna tematika posljednjih, sada već i, četrdesetak godina. Kroz roman sam u glavi napokon posložila neke činjenice o toj regiji, kao što je razlika između mudžahedina i talibana, te o ratu sa Sovjetima.

U državi u kojoj je svako svakome neprijatelj, teško je naći utočište. Različite političke struje često kolaju i istim domom, no svima je cilj zadržati islamski identitet na prvom mjestu. Sa jedne strane tu je želja za životom prije šerijatskog zakona, ali i svjesnost da više nema povratka, dok je s druge strane konzervativna struja koja muškarcima, a posebno ženama, izbija sudbinu iz ruku i nameće im zakone koji su ljudska okaljano interpretacija onoga što bi Muhammed zbilja htio.

Piše: **Romana Bošković**

Pogledajte najnovije filmske hitove

THE OTHER WOMAN

“The other woman” komedija je redatelja Nicka Cassavetesa u kojoj glavne uloge imaju Cameron Diaz, Leslie Mann i Kate Upton.

Zaplet radnje počinje kada djevojka Carly doznaje da je njen dečko oženjen. Upoznaje njegovu suprugu a nedugo nakon toga i treću djevojku koju je varao. Djevojke doznaju da imaju mnogo zajedničkih osobina, te se udružuju kako bi mu se osvetile, dok mladić još nije ničega svjestan.

109 minuta ovoga filma oduševit će sve obožavatelje ljubavnih komedija.

Cameron Diaz Leslie Mann Kate Upton

The oddest friends
are about to get even.

the
Other
Woman

COMING SOON

GOODNIGHT MOMMY

Ova odlična austrijska drama oduševila je kritičare i gledatelje širom svijeta. Suradnja redatelja Severina Fiala i Veronice Franz bila je pun pogodak.

Odlična i zastrašujuća drama s elementima horora, vodi nas u svijet desetogodišnjih blizanaca Lukasa i Eliasa. Oni žive u seoskoj kući na osami, zajedno s majkom, koja se oporavlja od plastične operacije. Nakon što majka postaje sve hladnija prema njima, dječaci se pitaju tko je zapravo ta osoba ispod zavoja na licu.

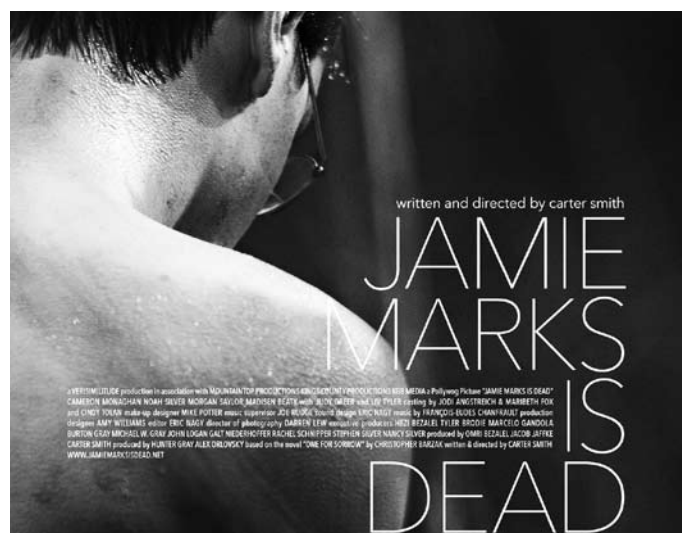
Stravični prizori ostavit će bez daha svakoga tko uživa u hororima kakav je i sam ovaj film.

JAMIE MARKS IS DEAD

“Jamie Marks is dead” je triler napisan po uzoru na roman Christophera Barzaka “One for Sorrow”. Redatelj ovog izvrednog trilera je Amerikanac “Carter Smith”.

Jamie Marks nađen je mrtav pored rijeke. Nedugo nakon toga Adam i Gracie koji su otkrili mrtvo tijelo počinju vidati njegove duhove .

Film u kojem glavnu ulogu imaju Cameron Monaghan, Liv Tyler, Judy Greer i Morgan Saylor izazvao je veliku zainteresiranost. Kritičari i gledatelji oduševili su se ovim 100 minutnim trilerom koji je izašao na filmska platna u siječnju 2014. godine.

Piše: **Ramo Đono**

Vincent Van Gogh

Kao čovjek rođen 1853. godine, Vincent Van Gogh je jedan od onih ljudi koji su na ovaj svijet došli u vrijeme velikih promjena. Bio je to jedan dječak rođen u religioznoj porodici, crtajući od najmlađih dana i tražeći svoj put u svijetu ...

Zanimalo ga je mnogo toga, kao religija; učio je mnoge jezike od kojih je tečno govorio jezike poput francuskog, engleskog, maternjeg nizozemskog i drugih... Proveo je jedno vrijeme prodavajući umjetnine i posvetio se prikazivanju umjetnosti drugim ljudima. U tome mu je pomagao njegov brat Theo koji se inače time i bavio. U međuvremenu, ispoljava svoju zainteresiranost za religiju i želi da postane propovjednik.

Biva neprihvaćen u svom okruženju gdje je radio i osvrće se na njegovo mjesto te kritikuje njihov odnos prema onome što rade. Posvećuje se propovjedanju ljudima koji su radili u rudnicima u Belgiji i prihvaćaju ga te njegovu osjećajnost u propovjedanju opisuju lijepim riječima. Međutim, ljudi odatle izbacuju Vincenta iz tih krugova i on biva neshvaćen ponovno. Iako je crtao od djetinjstva, tek u dvadesetim godinama počinje slikati i ugledati stvari oko sebe u novom svijetlu.

Jako su mu bile važne žene, i privlačile su ga djevojke koje su doživjele velike nepogode, te je mislio da im može pomoći. Doživio je nekoliko velikih ljubavi i svaki put biva ostavljen; kao i prvi put kada ga je stanodavčina kćerka odbila napušta rad u prodavanju umjetnina. Nakon svih tih događaja; pored porodice i brata Thea, zaokupljen novim životnim ciljem: Vincent odlučuje da putuje.

Nalazi se u Engleskoj u kojoj mu se boravak svidio, te posjećuje umjetničke izložbe. Kada ga zovu da se vrati natrag, zbog financijskih razloga, Vincent postaje udaljen od ljudi koji su mu bitni i traži smisao i mir u platnu i boji. Nadahnjuju ga boja i svijetlo kojima barata kao što to niko do tada nije vidio. Želi da pomaže, ali svu potporu dobiva samo od ljudi u bližem okruženju. Snalazi se, te njegova paleta boja postaje sve raznovrsnija i oslikava svijet kakav je ugledao kada dolazi u Arles, u Francuskoj.

Pri tom dolasku u Francusku Vincentove današnje svijetle, žive boje kojima komanduje i po kojima je poznat dobijaju svoj najveći sjaj!

Traži novu ženu u svom životu, i želi da joj pomogne, ali ta cura se vraća svom starom načinu života. Nakon nepotpore i sličnih dešavanja, on zbog jake posvete djelima fizički obolijeva od slabe prehrane.

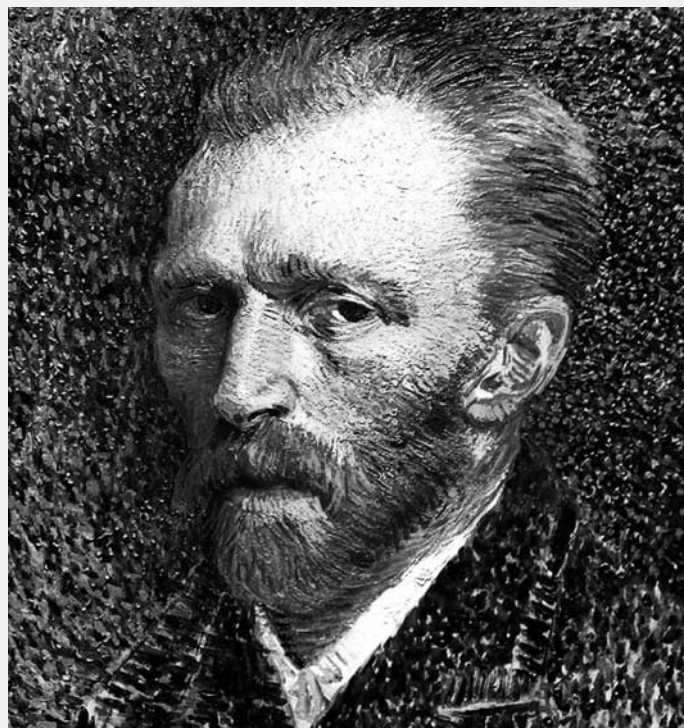
Javljaju se umne poteškoće zbog jačine događaja koje je oduvijek primao sa svakim osjećajem potpuno doživljenim u sebi, kao što su njeove slike i pokazivale.

Brat ga odvodi na liječenje i stanje mu biva različito. Poslije nekoliko odlazaka u bolnicu, Vincent se u zdravom tijelu vraća u kuću u kojoj je bio u svojim posljednjim godinama života. 1888. do 1890. su bile godine u kojima je dostigao vrhunac svog slikarstva.

Prijatelj brata ga prati jednom prilikom kada zbog prejake suosjećajnosti oštricom nanese pokret o svoje uho želivši ga dati ženi koja je bila ranije spomenuta s njim...

Zbog jake reakcije njegovog zdravlja na to, ponovno odlazi u bolnicu. U međuvremenu ne nailazi na ništa osim slika u kojima traži mir. Njegova djela postaju potpunija, i Suncokreti koje je naslikao, kao i Zvezdana noć predstavljaju neke od vrhunaca njegovog rada.

Slikao je gotovo sve što se je moglo naslikati, u potezu i vještini upravljanja bojom. 1890. godine biva propucan u prsa metkom iz pištolja zbog razloga koji nisu u potpunosti istraženi, no metak ga ne ubija. Sa bratom odlazi kući i umire nakon par dana.

Nije otišao bez onoga što je oduvijek i osjećao u svijetu oko sebe. Ljepota koju je primio je bila ona koja ga je učinila jednim od najboljih ljudi među nama.

Uspio je pretvoriti bolan život u vanprizornu osjećajnost i prikazati da ovaj svijet ima više čuda nego što to oko želi da vidi. 1901., nakon jedne prodane slike (Crveni vinogradi), jedne izložbe i neslavnosti, njegove slike postaju iznimno poznate, i njegova vlastita majka doživljava vrhunac Vincentove slave i genijalnosti za njenoga života. Bratova žena, Johanna, bila je žena koja je cijenila njegov rad.

I dan danas, nakon 100 godina, rad Vincenta Van Gogha ostaje upamćen i podsjeća na ljudsku patnju, vrijednost i vanprizornu ljepotu koju je obuhvatio i pretvorio je u to što jest iz svoga vlastitog života.

Piše: Karlo Matić

Mujo prijatelju, jes' to ti?

U mojoj vezi se zna ko je muško.

Kad djevojka gleda seriju, a počinje nogomet, samo lupim šakom u stol i poslje dva sata kazne mi dozvoli da vidim golove na vjestima...

Došla paprika u policijsku stanicu i kaže:
"Mogul' da prijavim filovanje?"

Zasto je kalkulator najbolji čovjekov prijatelj?
-Zato što na njega uvijek možeš računati!

Ja kad se posvađam sa ženom, odem u špajz i zavrnem sve tegle što jače mogu...

Zamolio bi ove što mi šalju pozive na neki događaj da mi pošalju i para da mogu doći. Hvala!

- Uči sine, da ne bi radio.
Govorila mi je majka.
I evo, završio osnovnu,
srednju, fakultet.
Bila je u pravu.
Sad ne radim ništa!

Chuck Norissu je progledalo
slijepo crijevo.

**Crvenkapa ide kroz
šumu i jedan glas iz žbuna
pita:**

Šta imaš u korpi, Crvenkapice?

Sendviče i kolače.

-Šta još?

Piće, jabuke i cvijeće.

-A papira nema, ha?

Ja i moja žena smo bili
sretni 20 godina, onda smo
se upoznali.

Šta je sreća u nesreći?
-Kad ti netko izmakne
električnu stolicu.

Jeste li znali?

Piše: Ahmet Buzaljko

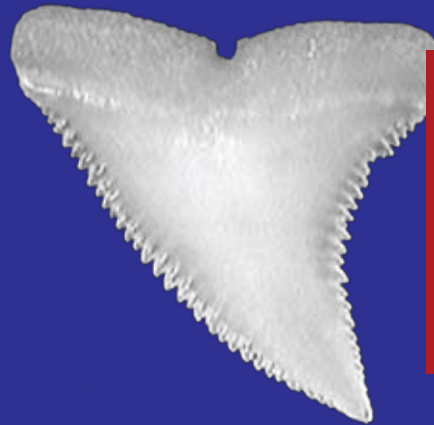
... da žirafe trebaju samo 2 sata sna dnevno

... da je Eiffelov toranj trebao biti rastavljen 1909 godine, jer je Eiffel imao dozvolu za toranj koja je važila samo 20 godina. Ostao je zato što je privlačio mnoge turiste

... da medalje Olimpijskog zlata zapravo sadrže 92.5% srebra

... da su zubi morskog psa zapravo ljuske, zato će im uvijek narasti ako ih izgube

... da je Jednorog nacionalna životinja Škotske

... da je Kralj srca jedini kralj koji nema brkove na igračkima kartama

... da je jedna žlica meda životni proizvod 12 pčela